

Пише: Александар Поповић
уторак, 23 мај 2017 21:37

Мој некадашњи страначки друг, Марко Јакшић (у даљем тексту Аутор), човек коме ја, без обзира на све што је о мени говорио и писао последњих неколико месеци, одајем признање на свему што је учинио на одбрани Косова и Метохије је на порталу Србин Инфо објавио 30.4.2017.године текст под насловом „Вучићев омиљени опозиционар – ти мени паре, ја теби функцију председника“. Истог дана званична фејсбук страница Српског покрета „Двери“ (председник г. Бошко Обрадовић, у даљем тексту пропагатори) преноси овај текст, а десет дана касније, са [измењеним насловом, али идентичном садржином](#), сајт Нове српске политичке мисли (главни и одговорни уредник г. Ђорђе Вукадиновић). Овде, признајем, правим разлику, без обзира на сличније политичке ставове онима г. Обрадовића, у односу на оне г. Вукадиновића: Српски покрет Двери је преношењем текста Аутора који није њихов члан, као и коментаром администатора, чврсто стао иза Ауторовог текста и неистина изнетих у њему. На свом порталу, као јавном гласилу, г. Вукадиновић као уредник свакако објављује и текстове са чијим се садржајем не слаже.

Свако, наравно, има право на своје мишљење. Има право на критику, похвалу и анализу. Свако има право да буде аутор, има право и да, на доступне начине, текст аутора који се чини политички опортун, шири. И то није спорно. Невоље наступају када се закључци изводе на основу неистина. Стога ћу се, у овом тексту, задржати само на неистинама које је о мени, и само у свом последњем тексту, изнео Аутор, а пренели пропагатори. Из поштовања ка ономе што је у прошлости Аутор чинио у заштити наших националних интереса и из поштовања према његовим годинама дуго сам се опирао томе да одговарам на наводе из његових текстова. Суочен са чињеницом да много пута поновљена лаж бива сматрана истином, сада сам приморан да одговорим на лажи које Аутор пише, а пропагатори их шире. Желео сам да мој текст буде кратакали је то, нажалост, немогуће, јер у Ауторовом тексту постоји најмање десет крупних, материјалих лажи.

Понављам, одговарам само на материјално доказиве неистине, не дебатујем о разликама у мишљењима. Не причам о томе ко је скроман, а ко не, ко кога злоупотребљава, ко како себе или ма кога другог представља. Свако од нас говори својим наступима у јавности и приватном животу о ономе о чему жели. И наравно, можда и више говори о себи.

Пише: Александар Поповић
уторак, 23 мај 2017 21:37

Лаж прва:

Лаж је да сам добио било какав новац како бих се кандидовао за председника Србије (Аутор каже „тај резултат доноси председничком кандидату зараду од неколико стотина хиљада евра“), на рачун или на руке, свеједно. Неистина је да сам од кандидатуре имао ма какве финансијске користи. Позивам ма кога ко може да докаже супротно, да изнесе доказе јавно, а да их онда упути надлежном Тужилаштву. Новац за изборне кампање се уплаћује на рачуне које отварају странке, ти се трошкови правдају у извештајима Агенцији за борбу против корупције и то и Аутор и пропагатори знају. Решили су да лажу. Због чега?

Лаж друга:

Лаж је да је РИК на било који начин фалсификовао изборни резултат на председничким изборима. Аутор каже, говорећи о њему: „Сви кажу да је овај изборни

Пише: Александар Поповић
уторак, 23 мај 2017 21:37

резултат достигнут захваљујући Вучићевим изборним манипулацијама“. Ако Аутор има ма какав доказ, нека га изнесе јавно, и упутити, након тога, Тужилаштву. Интересантно је да нико у РИК-у, укључујући и опозиционе представнике, није говорио о томе да су избори покрадени за моју маленкост. Уосталом, шта значи „сви кажу“? Недолично је да се као аргумент користи политикантски трач.

Лаж трећа:

Лаж је да „ДСС заједно са Дверима на парламентарним изборима 2016. године по РИК-у није прошла цензус за једну четвртину једног гласа“, као што Аутор збори на НСПМ-у. ДСС и Двери су прошли цензус. Отуд и посланици у Народној Скупштини.

Лаж четврта:

Лаж је да поседујем „три велика стана са по више од сто квадрата у Београду“, нити је КРИК на који се Аутор позива то објавио. Пошто на исти начин на који је Вучић то њему радио, Аутор жели да дебатује о мојој имовини, читалац овог текста ће ми дозволити следећи кратак осврт.

Нико у мојој породици није био члан СКЈ. Мој отац је избачен са посла због одбијања да у СКЈ уђе. Због тога је морао да тражи посао у страним фирмама и у њима провео, више у печалби, него у земљи, највећи део свог радног века. Зарадио је, у иностранству, довољно да купи некретнине и да, након погрома који је трајао од 1945. над мојим претцима, има мирну старост. Да не зависи од тога хоће ли му Вучић смањити пензију или не. И ја се свог оца и тога што је он печалбарио не стидим. Поносан сам на њега.

Моја породица, моји родитељи, нису откупили по повлашћеним ценама ни један једини квадрат државних или друштвених станова. И једина промена у укупној имовини моје породице од 2000. године до данас јесте један једини стан који сам купио ја, на кредит, који сам враћао радећи истовремено два посла- један на Универзитету, други, осам година, у фармацеутској индустрији, јер хемичар сам побогу, краће као потпредседник компаније, а дуже као директор извоза у Африку и Азију. Дакле никакве везе у свом послу нисам имао са ма каквим властима у Србији. Ни „жутим“, ни садашњим. Све што моја породица, ма ко у њој, осим тог, једног стана, поседује је стечено пре 2000. године.

О тексту Марка Јакшића, или како неистине воде до погрешних закључака

Пише: Александар Поповић
уторак, 23 мај 2017 21:37

